

A nyílt spektrum lendületet vesz

Ha bizonyítékot keresünk arra, hogy igény van vállalkozó kedvre és friss innovációra, gondoljunk a wardrivingra és warwalkingra. Egyiknek sincs semmi köze a hagyományos értelemben vett háborúhoz (war), bár mindkettőt a War Games című film ihlette. A WAR tulajdonképpen betűszót rejt magában: vezeték nélküli elérési felderítés (wireless access reconnaissance).

A vezeték nélküli elérhetőség felderítése jelenleg azokra a betyárookra (hacker) korlátozódik, akik sávszélességüket nyilvánosan elérhető helyeken, közintézményekben osztják meg, és azokra a hozzáértő hordozhatógép-használókra, akik kávézókat, könyvesboltokat és padokat keresnek, csak hogy ezt a sávszélességet használhassák.

A warwalkingnak két, a népszerű trendekre érvényes ismertetőjegye is van:

1. a betyárok azon serénykednek, hogy a háttérét ingyenessé és nyitottá tegyék,
2. a törvényhozók és az érintett vállalatok érdekeik szerint vagy ellene, vagy mellette foglalnak állást.

A támogatók bevezettek egy meglehetősen tág fogalmat: a nyitott spektrumot, ennek célja, hogy kiszélesítse azokat a kis számú csatornákat, amelyek alkalmasak a vezeték nélküli hálózati elérésre (WiFi vagy 802.11b). A mögöttes gondolat az, hogy tartálkólják (ahelyett, hogy kiárvereznék – a jelenlegi FCC-alapértelmezés) a spektrum azon szeletét, amely jogosítványok nélkül kerül felhasználásra.

A politikai hang szerepét *Johna Markey*, Massachussets állambeli képviselő vállalta fel azáltal, hogy a nyitott spektrumot bevezette a jogalkotásba. Egy nemrégiben elhangzott beszédéből idézve:

„A parlament törvényhozásában a *Spektrum szokásjog* megalkotását akartam elősegíteni. A csúcstechnológiai termelők, a vállalkozók és a *kölykök a garázsban*-ként ismert fiúk sokkal erősebben ki tudnák használni a vezeték nélküli kapcsolattartásban rejlő lehetőségeket, ha a jogosítvány nélküli sávhatalmat kellően kiszélesítenék a közönség számára.”

A törvényjavaslat szerint az FCC-nek két sávot kellene elkülönítenie közhasználatra, amelyek nyitottak a hatóságilag nem engedélyezett használatra. Az egyik egy 20 MHz-es összefüggő sáv lenne 2 GHz alatt, míg a másik 300–500 MHz 2 és 6 GHz között. Egy ilyen nyilvános elkülönítés nyitott felület létrejöttét segítheti elő, ami teret biztosíthatna az újításoknak, a vállalkozási tevékenységeknek és a tömegkommunikációnak. Ugyanakkor az ellen is küzdene, hogy a sávok túlságosan kevés szolgáltató kezében maradjanak. Múlt novemberben *Kevin Werbach*, korábbi ipari elemző és az FCC új technológiai kódexének tanácsadója az EdVenture Holding részéről nyílt levelet intézett *Michael Powell*-hez, az FCC elnökéhez. Ezekkel a sorokkal zárta gondolatait:

„Ön október 23-i sajtótájékoztatóján felesküdt, hogy erőteljesen támogatni fogja a sávok hatóságilag nem engedélyezett használatát, ahol csak elfogadható.” Bár ez a jóváhagyás üdvözlendő, korántsem elég. A bizottságnak cselekvő módon kell megújítania a spektrumra vonatkozó üzletpolitikáját, hogy ne hátráltassa, hanem elősegítse az újítások létrejöttét. A Linux-pártiak talán képviselőtársaikat is arra akarják bátorítani, hogy ugyanezt tegyék.

Doc Searls

Linux Journal 2002. szeptember, 101. szám

Elvtársi üdvözlés!

„A kulturális érintkezés súlyos felelősséget hordoz magában: program a népek számára. Rendkívüli ár: 139,9 dollár”

„Kulturális kapcsolattartás: a Kínai 2000-rel rendelkezők bírnak a legnagyobb versenyteljesítménnyel. A műszaki hatalom a népé. Rendkívüli ár: 139,9 dollár”

Megjegyzés: a fenti árak hongkongi dollárban értendők. Ennek amerikai megfelelője körülbelül 18 dollárt tesz ki. Köszönet a CultureComnak (<http://www.culturecom.com.hk>) a képekért és *Michael Fowler*-nek a fordításért.

Linux Journal 2002. szeptember

**Mindenki
üdvözlő a
nagyserű
emberek
operációs
rendszerét!**